

ת"פ 69166/02/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אברהים רמדאן סורי, הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 69166-02-19 מדינת ישראל נ' סורי

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י עו"ד ניר אבירם

נגד

אברהים רמדאן סורי - הנאשם
ע"י עו"ד אברהם ילין

הכרעת דין

מן הנימוקים שאפרט להלן החלטתי לזכות את הנאשם.

1. הנאשם הוא דייג שקיבל דו"ח על השטת סירת הדייג שלו במרחק של פחות מ-300 מטר מקו שפל המים בחוף רחצה מוכרז בשם "חוף הסלע" בבת ים. הנאשם ביקש להישפט על העבירה ובעקבות זאת הוגש נגדו כתב האישום שבו אני דן כעת.

2. עם פתיחת חקירת העדים עלה משאלותיו של הסניגור שהוא כופר באמינות נתוני מדידת המרחק מהחוף שביצעו השוטרים שרשמו את הדו"ח. זאת, על בסיס ההלכות הנוגעות לרישום דו"חות על בסיס תוצאות מדידות במכשירי מדידה אלקטרוניים.

3. שני השוטרים שהיו על ספינת המשטרה בשעת רישום הדו"ח העידו בפניי - הימאי אהרון לוי, ומפקד היחידה, ברק אנטוני.

4. דו"ח הפעולה שכתב הימאי לוי (ת/1) הוגש כתחליף לעדותו הראשית. לפי דו"ח זה, ראו ימאי המשטרה את סירת הדייג של הנאשם כשאנשיה עוסקים בדיג "מערבית לשובר הגלים בקצה הדרומי לחוף הסלע". כשהבחינו בהם, אנשי סירת הדיג שטו מערבה לכיוון סירת המשטרה. כשנפגשו, מדד לוי את המרחק לחוף באמצעות ה"תווין" של ספינת המשטרה ונמצא שהוא 205 מ'. במהלך עדותו הוגש הדו"ח שרשם ובו תרשים (ת/4) שבו ניתן לראות כי בחוף הרלבנטי שובר גלים היוצר מחומש סגור עם קו החוף (מעין לגונה). עוד ניתן לראות בתרשים שסירתו של הנאשם הייתה ממערב למקטע הדרומי של חלקו של שובר הגלים המקביל פחות או יותר לחוף. לפי הסימון בתרשים, בחוף שלוש סוכות מציל -

שתיים בקטע המוקף בשובר גלים ושלישית מדרום לחלק המתוחם. עוד הוגש צילום מסך מן ה"תווין" של ספינת המשטרה (ת/3). מדובר במכשיר GPS המולבש על מפה סכמטית. מדידת המרחק מן החוף נעשית במשיכת קו על גבי המפה. כלומר, לא מדובר במדידה פיזית של המרחק בשטח, אלא במדידה על גבי המפה. במפה שהודפסה מה"תווין" ניתן לראות שקו החוף אינו ישר, אלא שמדרום ל"לגונה" קו המים נמצא מזרחה יותר. בעדותו אמר לוי שאינו יודע מה המרחק של שובר הגלים מקו החוף, אך הוא מניח שהוא קטן מהמרחק שמדד ב"תווין". העד ציין שמרחקו של שובר הגלים מהחוף קטן מ-300 מ' ובדרך כלל יש גם מתרחצים מעבר לו.

5. בחקירתו הנגדית ציין לוי כי אינו מומחה בצדדים הטכניים הקשורים ל"תווין" ואינו יודע אם הוא עובר בדיקה תקופתית, אך אמר כי אין ב"תווין" סטייה כמו ב-GPS של Waze. העד ציין כי בשעת המפגש עם סירתו של הנאשם לא הבחין במתרחצים מעבר לשובר הגלים.

6. העד ברק אנטוני העיד כי יום רישום הדו"ח היה היום הראשון של עונת הרחצה, והוא קיבל טלפון ממנהל אגף החופים של עיריית בת ים שהתלונן על סירה הנמצאת בתוך חוף הרחצה המוכרז "בסוכה דרומית לחוף הסלע". סירת המשטרה נעצרה במקום והשוטרים סימנו לדייגים להתקרב אליהם. לדבריו, סירת הדייגים הייתה כחמישים מטר מזרחה מהם לכיוון החוף כשהגיעו למקום, וקודם לכן אפילו מזרחה יותר. נקודת המפגש עם סירת הדיג, שהגיעה אל סירת המשטרה, הייתה לפי מדידה במרחק 205 מ' מהחוף, כך שלמעשה סירת הדייג הייתה קודם לכן במרחק של פחות מ-200 מטרים מן החוף. לדבריו, בשעת הפגישה היו במרחק כ-20 מ' משובר הגלים. העד סיפר כי הנאשם טען בפגישה ביניהם שלא מדובר בחוף מוכרז. לדבריו העד, בנקודה בה עצרה סירת המשטרה מרוחק שובר הגלים כ-200 מ' מן החוף (עמ' 8 לפרוטוקול, ש' 7). העד ציין שה"תווין" הוא מכשיר מדויק מאד שנבדק מדי פעם. באופן יומיומי בודקים אנשי הצוות בכל נקודת עגינה שה"תווין" מצביע על מיקומם הנכון - לסירה שלוש נקודות עגינה: ביפו, בתל אביב ובהרצליה. העד סיפר כי מנהל מחלקת החופים שלח לו צילום מסך שמוכיח שמדובר בחוף מוכרז (מסמך זה לא הוגש על ידי התביעה). העד הוסיף ואמר שבמקום שיש סוכת מציל מדובר בחוף רחצה מוכרז.

7. בחקירתו הנגדית הוסיף העד וטען כי חוף הרחצה המוכרז מתחיל במרחק 200 מ' מסוכת המציל אם כי בדרך כלל העירייה מסמנת את סוף החוף במרחק 50 מ' מן הסוכה, ומלמדים את המשיטים שאם אינם רואים סימן ימדדו 100 מ' לכל צד מסוכת המציל. בחקירתו הנגדית הבהיר העד שסירת הדייגים הייתה מדרום לשובר הגלים. העד הוסיף בחקירתו הנגדית כי ה"תווין" נבדק מדי בוקר ואינו נבדק באופן תקופתי, אלא רק כשיש בו תקלה.

8. לשאלתי על כך שקו החוף אינו ישר באזור שבו הייתה סירת הדיג, אמר העד כי הסטייה בקו החוף היא קטנה ולכן גם אם המדידה ב"תווין" נעשתה בנקודה צפונית יותר, עדיין ברור שסירת הדיג הייתה במרחק קטן מ-300 מ' מן החוף.

9. כמו עדויותיהם, גם התרשימים שערכו שני העדים היו שונים - בעוד לוי צייר את סירת הדייגים ממערב ל"לגונה" שיוצר שובר הגלים, אנטוני סימן אותה מדרום ל"לגונה" זו (ת/5). בתרשימו של לוי, שנוצר בשטח, סומנו שלוש סוכות מציל, ובתרשימו של אנטוני סומנו שתי הסוכות הדרומיות מביניהן.

10. הנאשם לא העיד.

הכרעה

11. בפסיקת בתי המשפט התגבשה רשימת דרישות הוכחה מן התביעה כאשר זו מבקשת לבסס הרשעה של נאשם על מדידות הנערכות באמצעות מכשיר אלקטרוני. האלמנט הראשון הטעון הוכחה הוא אמינותו של המכשיר - עניין שיש להוכיחו באמצעות מומחה רלבנטי, אלא אם נקבעה בחוק חזקת תקינות למכשיר זה או שאמינותו נקבעה בשורת תיקים קודמים שאז אין צורך לשוב ולהוכיחה מחדש, אלא קמה חזקה שהמכשיר אמין; אלמנט שני שיש להוכיחו הוא תקינות המכשיר בשעת הפעלתו - עניין זה ניתן להוכיח בעדות השוטר שהפעילו אודות הבדיקות שערך למכשיר; אלמנט שלישי שיש להוכיחו הוא שהמכשיר הופעל על ידי שוטר המיומן בהפעלתו; אלמנט רביעי שיש להוכיחו הוא שהמכשיר הופעל בצורה תקינה - בהתאם להוראות ההפעלה על ידי היצרן. לעניינים אלה ראו פסקי הדין של בית המשפט העליון בע"פ 5345/90 **אברהם בראונשטיין נ' מדינת ישראל** (1992) וע"פ 4682/01 **גבריאל לוי נ' מדינת ישראל** (2003) וכן ראו פסק הדין של השופט הישאם אבו שחאדה שאליו הפנה הסניגור ובו מסוכמות ההלכות הרלבנטיות: ת"פ (רמלה) 45458-11-13 **רשות הטבע והגנים ירושלים נ' רמי שהרבני** (2015).

12. במקרה שלפניי לא הובא כל מידע מוסמך אודות דרגת הדיוק של התווין שבאמצעותו נמדד המרחק מן החוף. מידע כזה לא הובא בקשר לדרגת הדיוק של ה-GPS עצמו וגם לא הובא בקשר לדיוק של כלי המדידה על גבי המפה. העדים אף לא הסבירו אם מדובר במפה בקנה מידה קבוע או משתנה - כפי שניתן לשנות את קנה המידה באופן ידני בעת שימוש ב-GPS לרכב. בצד זאת לא צוין מקורה של המפה שעליה מולבש ציון ה-GPS ומועד עדכונה. הואיל ומדידת המרחק מן החוף נעשתה באמצעות מכשיר ששימושו המקורי הוא לשם תפעולה של הספינה עצמה ולא לשם אכיפת החוק, אציין שבעוד אין ספק שדיוקו של ה-GPS הוא בעל חשיבות ברורה לניווט של הספינה (והימאים אכן תיארו אותו כמדויק ואמין), לא ברור מהי חשיבות הדיוק של כלי מדידת המרחק במפה לתפעולה של הספינה, ולא ברור אלה כלים יש לימאים להעריך את אמינותו ודיוקו.

13. העד אנטוני אמנם ציין שבתווין נערכות בדיקות מדי יום, אך לא טען שהוא שבדק את המכשיר ביום הרלבנטי. לא הובאו בפניי ראיות כלשהן המוכיחות כי אמנם נערכה למכשיר בדיקת תקינות גם ביום הרלבנטי.

14. בהיעדר מידע מוסמך אודות דרגות האמינות והדיוק של המכשיר שבאמצעותו נמדד מרחק סירתו של הנאשם מן החוף ובהיעדר הוכחה כי תקינות המכשיר נבדקה ביום הרלבנטי, אינני יכול להסתמך על ממצאי המדידה באמצעות ה"תווין".

15. התובע טען כטענה חלופית כי ניתן לבסס את הרשעת הנאשם על דבריו של אנטוני שלפיהם שובר הגלים מרוחק בנקודה הרלבנטית כ-200 מטרים מן החוף וספינת המשטרה הייתה במרחק של כ-20 מ' משובר הגלים, ולמצוא חיזוק ראייתי לכך בהימנעות הנאשם מלהעיד במשפט.

16. כמי ששמע את עדותו של אנטוני ואף על בסיס עיון בפרוטוקול הדיון לא השתכנעתי כי הערכתו של אנטוני כי שובר הגלים מרוחק בנקודה הרלבנטית כ-200 מ' מן החוף נעשתה במנותק מן הנתון שאותו הכיר ממדידת ה"תווין". כלומר, אני סבור שמר אנטוני גזר את הערכת המרחק של שובר הגלים מן החוף מתוצאת המדידה ב"תווין" ומן המרחק של ספינת המשטרה משובר הגלים, ומכאן שיש לראות בעדותו כנגזרת ממדידת ה"תווין" שאמינותה לא הוכחה כנדרש במשפט הפלילי.

17. על האמור לעיל יש להוסיף כי כפי שצינתי בחלק הראשון של הכרעת דין זו, עדויות השוטרים אודות מיקום סירתו של הנאשם היו שונות. לוי טען שהוא דג ממערב ל"לגונה" שיוצר שובר הגלים ואילו אנטוני טען שהוא דג מדרום לה. סתירה זו מקשה להתבסס על עדותו של אנטוני כמקור מהימן גם לעניין מרחק שובר הגלים מן החוף.

18. בשולי הדברים אציין שהתביעה הגישה לי את צו הסדרת מקומות רחצה (מקומות רחצה מוכרזים ואסורים בחופי הים התיכון), תשמ"ב-1982, שבו מוזכרות שתי סוכות מציל בלבד ב"חוף הסלע" בבת ים, ולא שלוש כפי שצינו השוטרים בעדויותיהם. הצו העדכני שבו מצוינות שלוש סוכות מציל בהתאם לעדויות השוטרים, הוא צו הסדרת מקומות רחצה (מקומות רחצה אסורים ומוכרזים בים התיכון, בים כנרת, בנהר הירדן, בים המלח ובים סוף), תשס"ד-2004. עוד אציין כי בדו"ח שרשמו השוטרים נרשם מיקום ביצוע העבירה בהתאם לרשת הקואורדינטות העולמית (מעלות, דקות, שניות) בעוד בצו הסדרת מקומות הרחצה מצוין מיקומו של "חוף הסלע" לפי קואורדינטות "רשת ישראל" ולא הוסבר כיצד מבצעים המרה מרשת אחת לשנייה כפי שמתחייב במקרה זה.

19. לנוכח העובדה שאשמת הנאשם לא הוכחה כנדרש במשפט הפלילי, אני מזכה את הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה היום, 31 בדצמבר 2019, במעמד הצדדים.